

Predikan 15:e söndagen efter trefaldighet i Norrängskyrkan/Kristinebergs kyrka.

"Ett är nödvändigt" 1 Kung. 17:8-16, Apg. 4:32-35, Matt. 11:28-30

Det är valtider. Ingen har väl undgått att vi är mitt inne i en brinnande valrörelse.

Några exempel från lokalt valmaterial jag fått i brevlådan:

Moderaterna: "Stötta och hjälp kvinnojourerna"

Socialdemokraterna: "Satsa på fritidsgårdar"

Det finns så mycket som är viktigt och så ska vi välja, prioritera. Vad ska jag rösta på? Vad ska jag prioritera?

(Som om vi inte hade nog med val i vårt eget vardagsliv, vad är viktigt? Bil? Den snygga tröjan? Ny värmepåväxlare? Utlandsresa?)

Och så kommer den här söndagen, en vecka före valet och säger: "ETT är nödvändigt"

Det kunde vara ett inlägg i valdebatten.

Så vad är detta enda?

- Sänkt skatt för pensionärer?
- Bättre villkort för studenter?
- Fler bostäder i Stockholm
- Bättre vägar i glesbygden?
- Norrbottniabanan?
- Mer resurser till sjukvården?

Det är många val. Många viktiga saker.

Om vi mitt i allt detta viktiga skulle hitta en enda sak som är det enda nödvändiga?

Det allra viktigaste? Vad är då det?

Går det?

Ja, det gör det. För det här gäller ditt viktigaste val. Och det är bara ett enda.

Det handlar om att välja utgångspunkt för livet - att välja vad i hela världen jag vill ha som grund, som gud i mitt liv.

Alla har vi en gud. Många kallar det inte så, men alla har vi något som fyller den funktionen i vårt liv.

Alla har någon/något som är viktigast, någon/något som de litar mest på. Och alla har någon/något som de hoppas på när det verkligen gäller. Någon kanske har staten som den grunden, en annan sin partner eller sina barn. Många av oss har en tendens att mer eller mindre omedvetet förhålla oss som om pengar var vår gud. Det som ska ge oss trygghet, mening och hopp.

Men vad det än är som vi har som grund så är just det vår gud. Vår grund i livet. Och vad du väljer att sätta där, högst upp på trygghetslistan är helt avgörande.

Idag vill Gud påminna oss om att välja honom, att det är Han som faktiskt är Gud. Den ende som verkligen är värd namnet. Den ende som verkligen kan ge trygghet, mening och hopp. Gud gör anspråk på att vara nr. 1 i våra liv. Att vara det enda nödvändiga. Han vill att vi mitt i alla valmöjligheter ska välja honom!

För det är mycket som är viktigt, men bara ett som är nödvändigt

Vi ska göra tre nedslag, i de tre texter vi hört idag och titta närmare på detta.

1.) I dagens **Gammaltestamentliga text** möter vi en kvinna som inte hade alla de valmöjligheter som vi har i livet. Vi får inte veta vad hon heter, men vi får veta att hon är änka. Att vara änka på den här tiden innebar att vara bland de allra allra fattigaste i samhället, att vara änka var ofta att vara beroende av andra människors goda vilja, som kanske inte alltid var så god.

Just den här änkan bodde också i ett land där det hade varit torka under lång tid. Även för den välbeställda var det knapert.

Så den här kvinnan hon funderade inte över vad hon skulle välja där hon gick utanför stadporten. Hon valde inte mellan en ny plattTV eller en ny vinterjacka.

Hon visste att hon var tvungen att skaffa ved och så baka bröd till sig och sin son. Det var ett enkelt val mellan liv och död. Mat behöver vi för vår överlevnad - det är oerhört grundläggande. Ändå är det något i den här berättelsen som är ännu viktigare och som gör att den här kvinnan finns här.

Det viktigaste!

Trots det allvarliga läget väljer hon att lita på Guds löfte som Elia ger henne. Ett löfte som låter ganska dåraktigt.

Kvinnan ska ge Elia sitt bröd, men hon ska ändå inte behöva svälta ihjäl.

Elia säger: *"Var inte rädd...Ty så säger Herren Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut och oljan i kruset inte tryta fram till den dag då Herren låter regnet falla över jorden."*

Vem skulle ge bort sin sista matbit för detta? En magisk kruka, hur sannolikt är det?

Men änkan litade på Gud, och det visade sig hålla.

Hon valde det viktigaste - att lita på Guds löfte, och då fick hon det andra också.

Änkan lär oss: Det är mycket som är viktigt, men bara ett som är nödvändigt

2.) Nästa text är från **Apostlagärningarna** och berättar om den första kristna församlingen.

Det berättas också där att de hade funnit den nödvändiga grunden för livet: *"Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått och de fick alla riklig del av Guds nåd."* De hade funnit den stora glädjen i att tillhöra den korsfäste och uppståndne Jesus Kristus. De hade funnit att det var det allra viktigaste i livet!

Och de hade funnit att allt det där andra som livet är fyllt med - visserligen är viktigt - men inte nödvändigt. Och de övade sig i att släppa taget om allt det andra.

"...ingen betraktade något av det han ägde som sitt..."

Ju mer jag har i mig själv, av tallang, av hälsa, av saker, av pengar - ju svårare är det att släppa taget om det som är mitt och ju lättare är det att glömma vad vi ytterst har att lita på, vem som är tillvarons grund.

Det kan vara en god tankeövning att fundera över - hur skulle det vara att ge allt jag äger till församlingen och leva helt beroende andra?

Jag tror att det är en god sak att öva sig i. Att öva mig i att se det jag äger som något som inte bara är mitt, mitt, mitt. Släppa taget i tanken. *"...ingen betraktade något av det han ägde som sitt..."*

För det är ett sätt att påminna sig om att mitt i allt det viktiga finns något som är ännu viktigare. Att grunden för mitt liv inte är min tallang, min hälsa, mina saker, mina vänner eller mina pengar.

Att kunna lägga tilliten på Gud - det är en livslång övning!

(Och det har en oerhört positiv bieffekt. När jag kan förhålla mig fritt till allt som är mitt kan det komma andra till del på ett fantastiskt sätt. Det berättas i vår text att Ingen av dem led någon nöd!)

Det är mycket som är viktigt, men bara ett som är nödvändigt

3.) Den sista texten är vår evangelietexten, från Matteusevangeliet. Här är det Jesus själv som talar till oss. *"Kom till mig"*. Här får vi möta något av den längtan som finns i Guds hjärta efter att vi ska komma till honom. Vi kan ana den kärlek som finns i orden han riktar till oss människor, som ofta är tyngda av bördor av olika slag, egna eller andras. *"Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila"*.

Kom ni som är tyngda av bördor, kom ni som är oroliga och bekymrade, kom ni som tror att ni inte räcker till, kom ni som förstår att ni behöver Gud.

Lyssna till rösten, se att där står grunden för ditt liv. En grund som håller, vad som än händer. Där finns Guds oändliga kärlek och helande, där finns hans förlåtelse för alla gånger vi har vänt oss bort och försökt skapa våra egna gudar.

Kom - Jesus bjuder oss till sitt rike, där allt är förlåtet. Där vi får ro, helande och läkedom.

Mitt i valrörelsen och de viktiga val som ska göras finns det ett val som är viktigare än alla andra - att lyssna till rösten som säger: "kom"

- Det är mycket som är viktigt, men bara ett som är nödvändigt. Kom!